

Dániel könyve – Hatodik szám

Jójákim

Jeff Pippenger

2023-12-01

Dániel és Jelenések könyve ugyanaz a könyv, ugyanabban az értelemben, ahogyan a Biblia is egy könyv, amely az Ószövetségből és az Újszövetségből áll.

„Jézus életének, halálának és feltámadásának története, mint Isten Fiáé, nem bizonyítható teljes mértékben az Ószövetségben foglalt bizonyítékok nélkül. Krisztus az Ószövetségben éppoly világosan nyilatkozik meg, mint az Újszövetségben. Az egyik az eljövendő Megváltóról tesz bizonyosságot, a másik pedig arról a Megváltóról, aki a próféták által megjövendőlt módon már eljött. A megváltás tervének értékeléséhez az Ószövetség Írását alaposan meg kell érteni. A prófétai múltból ragyogó, megdicsőült világosság teszi Krisztus életét és az Újszövetség tanításait világossá és széppé. Jézus csodái bizonyítékai istenségének; de a legerősebb bizonyítékok arra nézve, hogy ő a világ Megváltója, az Ószövetség próféciaiban találhatók, összevetve az Újszövetség történetével. Jézus ezt mondta a zsidóknak: „Tudakozzátok az Írásokat; mert azt hiszitek, hogy azokban van a ti örök életetek, és ezek azok, amelyek bizonyosságot tesznek rólam.” Abban az időben az Ószövetségen kívül más írás még nem létezett; így a Megváltó intésének értelme világos.” Spirit of Prophecy, 3. kötet, 211.

Krisztus kilétének és mivoltának legerősebb bizonyítéka akkor tárul elénk, amikor az Ószövetség próféciait összevetjük e próféciaák beteljesedésével az Újszövetség történetében. Ugyanígy van ez Dániel és a Jelenések könyvének kapcsolatával is.

„A Jelenések könyvében a Biblia minden könyve találkozik és végződik. Itt található Dániel könyvének kiegészítése. Az egyik prófécia; a másik kinyilatkoztatás.” Az apostolok története, 585.

A „kiegészítés” szó azt jelenti: tökéletességre vinni. Az Ószövetség próféciainak beteljesedése Krisztus „istenségének” „legerősebb” „bizonyítéka” volt. Dániel könyve próféciainak isteni voltára a legerősebb bizonyíték e próféciaák beteljesedése, amint az a Jelenések könyvében ábrázoltatik. A Dániel könyvében adott próféciaák a Jelenések könyvében folytatódnak, és az utolsó napokban jutnak tökéletességre, amikor Jézus Krisztus kinyilatkoztatása felnyitja.

„A Jelenések könyve lezárt könyv, de egyben megnyitott könyv is. Csodálatos eseményeket tár elénk, amelyek e föld történelmének utolsó napjaiban fognak bekövetkezni. E könyv tanításai határozottak, nem misztikusak és nem érthetetlenek. Benne ugyanaz a prófétai vonal folytatódik, mint Dániel könyvében. Némely próféciaakat Isten megismételt, ezáltal mutatva meg, hogy jelentőséget kell tulajdonítani nekik. Az Úr nem ismételt meg olyan dolgokat, amelyeknek nincs nagy jelentőségük.” Manuscript Releases, 9. kötet, 8. o.

Júda királyának, Jójákimnak uralkodása harmadik esztendejében eljött Nebukadneccar, Babilon királya Jeruzsálem ellen, és megszállta azt. Dániel 1:1.

Dániel könyvének első verse helyes megfontolás esetén prófétai információk gazdagságát tárja elénk. Vizsgálódásunkat Jójákimmal kezdjük.

Jójákim volt Júda utolsó három királya közül az első. Ennélfogva ő az első angyal üzenetét jelképezi. Fia, Jójákin, akit Jekóniásnak vagy Kóniásnak is neveztek, a második angyal üzenetét jelképezte. Jójákint Sedékiás követte, aki Júda utolsó három királya közül az utolsó volt. Sedékiás a harmadik angyal üzenetét jelképezi. Több prófétai tanúbizonyság is alátámasztja, hogy Jójákim az első angyal üzenetének jelképe. Fontos megérteni ezeket a bizonyítékokat, mert ezek azonosítják, hogy Dániel első fejezetének első verse az első angyal üzenetére mutat rá, és ez a tény olyan horgonypont, amely lehetővé teszi, hogy az első fejezetet a Jelenések tizennegyedik fejezetében szereplő első angyal üzeneteként értsük. A második Krónikák könyvének kezdjük.

És azokat, akik megmenekültek a fegyvertől, Babilonba hurcolta; és szolgálói voltak neki és fiainak a perzsa királyság uralkodásáig; hogy beteljesedjék az Úr szava Jeremiás szája által, míg a föld ki nem élvezte szombatjait; mert ameddig pusztán hevert, szombatot tartott, hogy beteljesedjék a hetven esztendő. 2 Krónikák 36:20, 21.

A hetvenéves babiloni fogság azért volt, hogy a föld élvezhesse azokat a szombatokat, amelyeket a 3Mózes huszonöt rendelkezésével összhangban nem tartottak meg. Hetven évnyi szombat négyszázkilencven évet tesz ki, amely idő alatt az ősi Izráel semmibe vette a 3Mózes huszonöt útmutatását. Négyszázkilencven évnyi lázadás előzte meg a hetvenéves fogságot. A négyszázkilencven év végén három király vettetett alá Nabukodonozornak.

A hetvenéves fogság végén az Úr föltámasztotta Círust, aki ama három király közül az első volt, akik elrendelték, hogy Izráel visszatérhet és újjáépítheti Jeruzsálemet. Artaxerxész e három király közül a harmadik volt, és ő adta ki a harmadik rendeletet Kr. e. 457-ben. A harmadik rendelet indította el Dániel nyolcadik fejezetének tizennegyedik versében említett kétezer-háromszáz évet. 1798-ban véget ért a harag első vége, Dániel könyve felnyitott, és megérkezett a három angyal közül az első. A harmadik angyal 1844. október 22-én érkezett meg.

Júda utolsó három királya mind szembekerült Nebukadnecarral, és Jójákim fogságba vitelekor kezdődött el a hetven esztendő. Ez addig tartott, amíg Babilon elpusztult, és a hadvezér (Círus), aki elpusztította Babilont, s aki röviddel ezután királlyá lett, kiadta a három rendelet közül az első. A harmadik rendelet indította el az esték és reggelek próféciját, amely a három angyal közül a harmadik eljövételével ért véget. Krisztus mindig a kezdethez kapcsolja a véget.

A hetven év kezdete Nabukodonozor első Jeruzsálem elleni támadásával következett be. A hetven év végét Babilon pusztulása jelezte. Jeruzsálem végső és teljes pusztulása a három király közül a harmadikra szakadt, akiket Nabukodonozor mind megtámadott. Jeruzsálem pusztulása fokozatos volt. Az utolsó három király egy prófétai jelképet képvisel abban az értelemben, hogy Nabukodonozor mindegyikük ellen támadást intézett. Ők előképei voltak a három rendeletnek, amelyek mind egy jelképet alkottak, miként a kétezer-háromszáz nap végén a három angyal is.

„Ezsdrás hetedik fejezetében található a rendelet. 12–26. versek. Legteljesebb formájában Artaxerxész, Perzsia királya adta ki Kr. e. 457-ben. Ám Ezsdrás 6:14-ben azt olvassuk, hogy az

Úr háza Jeruzsálemben „Círusnak, Dáriusnak és Artaxerxésznek, Perzsia királyának parancsolata [a lapszéli jegyzet szerint: „rendelete”] szerint” épült fel. E három király a rendelet kezdeményezésével, megerősítésével és teljessé tételével arra a tökéletességre juttatta azt, amelyet a prófécia megkövetelt ahhoz, hogy a 2300 év kezdetét megjelölje. Ha Kr. e. 457-et, azt az időpontot, amikor a rendelet teljessé vált, tekintjük a parancsolat keltének, akkor nyilvánvalóvá vált, hogy a prófécia minden, a hetven hétre vonatkozó meghatározása beteljesedett.” A nagy küzdelem, 326.

White testvér rámutat, hogy a három rendelet szükséges volt a prófécia teljességre jutásához. Meghatározza egymáshoz való viszonyukat, és eközben azonosítja a héber „igazság” szó nyelvtani jellegzetességeit. Azt mondja, hogy az első rendelet kezdeményezte, a második rendelet megerősítette, a harmadik pedig beteljesítette „a hetven hétre vonatkozó prófécia minden részletét”. A héber „igazság” szó a héber ábécé első, tizenharmadik és utolsó betűjének összekapcsolásából áll. Az első rendelet kezdeményezte, a második megerősítette, az utolsó rendelet pedig beteljesítette a próféciát. A három rendelet magában hordozza az Alfa és az Omega aláírását, és Babilonban a fogság hetvenéves prófeciájának végén teljesedtek be, jöllehet a harmadik rendelet jóval azután érkezett, hogy a hetven év véget ért. A három rendelet fokozatos volt, és noha három rendelet volt, mégis egyetlen prófétai jelképet alkottak.

Az első angyal 1798-ban érkezett meg, a második angyal 1844 tavaszán érkezett meg, a harmadik angyal pedig 1844. október 22-én érkezett meg. Ez a három angyal egyetlen prófétai jelkép, amely a Jelenések könyve tizennegyedik fejezetének örökkévaló evangéliumát jelképezi.

„Az első és a második üzenet 1843-ban és 1844-ben adatott, és most a harmadik hirdetése alatt állunk; de mindhárom üzenetet továbbra is hirdetni kell. Most éppoly lényeges, mint valaha, hogy megismételtessek azok előtt, akik az igazságot keresik. Tollal és szóval kell felhangzóvá tennünk e hirdetést, megmutatva azok sorrendjét, valamint ama prófeciák alkalmazását, amelyek elvezetnek bennünket a harmadik angyal üzenetéhez. Nem lehet harmadik az első és a második nélkül. Ezen üzeneteket kell adnunk a világnak kiadványokban és előadásokban, bemutatva a prófétai történelem vonalán a dolgokat, amelyek voltak, és amelyek lesznek.” Selected Messages, 2. könyv, 104, 105.

Júda utolsó három királya egyetlen jelképet alkotott, mert mindegyiküket különböző mértékben a babiloni király uralma alá vetették. Júda utolsó három királya, a három rendelet és a három angyal, noha világosan hárman vannak, prófétai jelképként mégis egyként vannak ábrázolva.

Az utolsó három király a hetvenéves fogságra vonatkozó prófécia kezdetének prófétai keretéhez tartozik, és mint ilyenek, annak a kezdetnek a részévé válnak, amely a hetvenéves fogság végének szemléltetésére szolgál. A fogság három király fokozatos alávetésével kezdődött, és a királyság, valamint fővárosának pusztulásával végződött. A prófécia vége Babilon nemzetének és fővárosának pusztulását jelzi, ami a három egymást követő rendelet megérkezését jelöli. A kétezer-háromszáz éves prófécia kezdetét három egymást követő rendelet jelöli, és ez a kétezer-háromszáz éves prófécia befejezését szemlélteti, amely három egymást követő üzenetből áll.

A három angyalt és a hozzájuk tartozó három üzenetet három király és azok három egymást követő rendelete jelképezte előre. A három királyt, akik kihirdették a rájuk tartozó három rendeletet, három egymást követő király jelképezte előre, akik mindegyike a Nabukodonozor elleni lázadás üzenetét terjesztette elő. A lázadás három üzenete három rendeletet jelképezett előre, amelyek viszont három üzenetet jelképeztek. Az egyik megkezdi a hetven esztendő prófeciáját, amely viszont a kétezer-háromszáz éves prófécia kezdetével zárul, s ez 1844-ben a harmadik angyal megérkezésével ér véget. A hetven esztendő, amely alatt az országnak élveznie kellett a maga szombatját, nem választható el 1844. október 22-étől.

Jójákim Círusz első rendeletét jelképezi, valamint a Jelenések tizennegyedik fejezetének első angyali üzenetét is. Ezen túlmenően Júda utolsó három királyának, a három rendeletnek és a három angyali üzenetnek e három tanúja pontos felvilágosítást ad Jójákim jelképe felől, mert a három angyal prófétai történetét az ihletés igen gondosan megjelölte. Mindhárom üzenetnek van történelmi eljövetele, és azt követően történelmi megerősítése.

Az első angyal 1798-ban érkezett meg, és 1840. augusztus 11-én hatalommal ruháztatott fel a nap-év elv megerősítése által.

„1840-ben a prófécia egy másik figyelemre méltó beteljesedése széles körű érdeklődést keltett. Két évvel korábban Josiah Litch, a második adventet hirdető egyik vezető lelkipásztor, közzétette a Jelenések 9. fejezetének magyarázatát, amelyben megjövendölte az Oszmán Birodalom bukását. Számításai szerint e hatalomnak meg kellett dőlnie... 1840. augusztus 11-én, amikor az oszmán hatalom Konstantinápolyban várhatóan megtöretik. „És hiszem, hogy így is fog történni.””

„A pontosan meghatározott időben Törökország követői által elfogadta Európa szövetséges hatalmainak védelmét, és ily módon keresztény nemzetek ellenőrzése alá helyezte magát. Az esemény pontosan beteljesítette a jövendölést. Amikor ez ismertté vált, sokaságok győződtek meg a Miller és társai által alkalmazott prófétai értelmezési elvek helyességéről, és csodálatos lendületet kapott az adventmozgalom. Tanult és tekintélyes férfiak csatlakoztak Millerhez, mind nézeteinek hirdetésében, mind azok kiadásában, és 1840-től 1844-ig a munka gyorsan terjedt.” A nagy küzdelem, 334, 335.

Az első angyal 1798-ban érkezett, hirdetve az ítélet megnyílását, ám az üzenet azon az érvényes előfeltevésen alapult, hogy William Miller helyesen azonosította: a bibliai próféciaiban egy nap egy esztendőt jelképez. Ezt az elvet „1840. augusztus 11-én” megerősítették, és az első üzenet erőre kapott. Krisztus visszatérésének az 1843-as bibliai évre vonatkozó előrejelzése, amely átnyúlt az 1844-es esztendőbe, kudarcával megérkezett a Jelenések tizennegyedik fejezetének második angyala. Az 1844 tavaszán bekövetkezett sikertelen előrejelzéssel a protestáns egyházak elvetették Millernek azt a szabályát, hogy egy nap egy esztendőért áll, és Babilon leányaivá lettek. Ezt az üzenetet ezután, 1844 nyarán, akkor hatalmazta fel az erő, amikor csatlakozott hozzá az Éjféli Kiáltás üzenete. Az Éjféli Kiáltás üzenetének 1844. október 22-én bekövetkezett beteljesedésével megérkezett a harmadik angyal az ő üzenetével.

A laodiceai adventizmus 1863-ban tanúsított engedetlensége miatt Isten népe arra rendeltetett, hogy megismétlje az ókori Izráel pusztai vándorlásának történetét. A harmadik üzenet felhatalmazása 2001. szeptember 11-éig váratott magára. A három üzenet mindegyike megérkezik a történelemben, és azt követően felhatalmazást nyer.

Jójákim és Círusz az első angyal megerősítését jelképezik, nem pedig annak eljövételét. Jóllehet Jójákim Júda utolsó három királya közül az első volt, és jóllehet az első angyal üzenetét jelképezi, azok a prófétai jellemzők, amelyeket ő, valamint Círusz is bemutatnak, azt bizonyítják, hogy mindketten az első angyal megerősítésének szimbólumai, és nem az első angyal eljövételének szimbólumai. Az első üzenet eljövetele Jójákim történetében Manassé volt, Júda utolsó hét királya közül az első.

Hét király előzte meg Jeruzsálem teljes és végső pusztulását. Ez a hét király egy előrehaladó történelmet jelképez, miként az általuk előképezett történelem is az volt 1798-tól 1844-ig. Az első angyal 1798-ban érkezett, a harmadik pedig 1844. október 22-én. Az 1798 és 1844 közötti történelem az első és a második angyal történelme. A harmadik angyal történelme 1844-ben kezdődött. Amikor White testvérő Az Apokalipszis tizedik fejezetének hét mennydörgése szimbolikáját azonosítja, azt mondja, hogy a hét mennydörgés az első és a második angyal történelmét jelképezi, de nem a harmadik angyalét.

„A Jánosnak adott különleges világosság, amely a hét mennydörgésben jutott kifejezésre, azon események körülírása volt, amelyek az első és a második angyal üzenete alatt fognak bekövetkezni.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 7. kötet, 971.

A Jelenések könyve tizedik fejezetének hét mennydörgése annak a történetét hangsúlyozza, amikor az első angyal megerősítést nyert 1840. augusztus 11-én, egészen a nagy csalódásig 1844. október 22-én; mindazonáltal magában foglalja az első és a második angyal teljes történetét is. A hét mennydörgés általános alkalmazása az, hogy 1798-tól 1844. október 22-éig terjedő időszakot jelképezi. Az első angyal eljövételének története 1798-tól a nagy csalódásig az első és a második angyal története, és prófétailag hét mennydörgésként van ábrázolva. A hét mennydörgést Júda utolsó hét királya is előképezte. E királyok közül az utolsó három nemcsak egymást követő királyokat azonosított, hanem együtt egyetlen jelképet alkotnak, amely elsőbből, középsőbből és utolsóból áll.

A három angyal történetében az első üzenet 1840. augusztus 11-én nyert felhatalmazást, és mind Jójákim, mind Círusz ezt az eseményt jelképezte.

A következő cikkben továbbra is azonosítani fogjuk ezeket a legfontosabb igazságokat.

„A szigorú feddhetetlenséget minden tanulónak becsben kell tartania. Minden értelemnek tiszteletteljes figyelemmel kell a kijelentett Isten Igéje felé fordulnia. Világosság és kegyelem adatik azoknak, akik ily módon engedelmeskednek Istennek. Csodálatos dolgokat fognak meglátni az ő törvényéből. Azok a nagy igazságok, amelyek pünkösöd napja óta észrevétlenül és meglátatlanul heverték, Isten Igéjéből eredeti tisztaságukban fognak felragyogni. Azoknak, akik igazán szeretik Istent, a Szentlélek olyan igazságokat fog kijelenteni, amelyek elhalványultak az értelemben, és olyan igazságokat is kijelent, amelyek teljesen újak. Akik

eszik az Isten Fia testét és isszák az ő vérét, Dániel és a Jelenések könyvéből olyan igazságot fognak előhozni, amelyet a Szentlélek ihletett. Olyan erőket indítanak működésbe, amelyeket nem lehet elfojtani. A gyermekek ajka megnyílik, hogy hirdesse azokat a titkokat, amelyek rejtve voltak az emberek értelme előtt. Az Úr e világ bolond dolgait választotta ki, hogy megszégyenítse a bölcseket, és e világ erőtelen dolgait, hogy megszégyenítse az erőseket.”

„A Bibliát nem szabad iskoláinkba úgy bevinni, hogy a hitetlenség közé legyen beékelve. A Bibliát kell az oktatás alapjává és tárgyává tenni. Igaz, hogy az élő Isten Igéjéről sokkal többet tudunk, mint tudtunk a múltban, de még mindig sokkal több van, amit meg kell tanulnunk. Úgy kell használni, mint az élő Isten szavát, és mindennek elsőnek, utolsónak és legjobbnak kell tartani. Akkor lesz látható az igazi lelki növekedés. A tanulók egészséges vallásos jellemet fejlesztenek ki, mert eszik az Isten Fiának testét és isszák az ő vérét. Ám ha nem örködnek felette és nem táplálják, a lélek egészsége hanyatlásnak indul. Maradatok a világosság csatornájában. Tanulmányozzátok a Bibliát. Azok, akik hűségesen szolgálják Istent, áldásban részesülnek. Ő, aki egyetlen hűséges munkát sem enged jutalom nélkül maradni, a hűség és becsületesség minden cselekedetét szeretetének és helyeslésének különleges jeleivel koronázza meg.” Review and Herald, 1897. augusztus 17.